

«Ει δε Χριστός ουκ

εγήγερται ματαία η πίστις υμών» (Α΄ Κορ. 15,17)

Ενα συγκλονιστικό μήνυμα δεσπόζει στη σημερινή εορτή. Λιτό και περιεκτικό: Χριστός ανέστη! Και αντηχεί επί σαράντα ημέρες σε όλο τον ορθόδοξο κόσμο. Πρόκειται για μια βεβαιότητα στην οποία στηρίζεται η Εκκλησία. Ο Χριστός ανέστη και μαζί Του ανέστη η ανθρώπινη φύση, την οποία προσέλαβε.

Οπωσδήποτε, αυτό το συνταρακτικό Γεγονός δεν είναι αποδεκτό από πολλούς. Εδώ

στην Αλβανία, στη σκοτεινή περίοδο της αθεϊστικής δικτατορίας, η πίστη και η αναφορά στην ανάσταση του Χριστού εθεωρείτο έγκλημα. Παρά ταύτα, πολλοί άνθρωποι στα μύχια της καρδιάς τους ομολογούσαν: Χριστός ανέστη! Ακόμη, υπάρχουν ιδεολογίες και θρησκείες που αρνούνται την Ανάσταση του Θεανθρώπου. Παρά ταύτα: Χριστός ανέστη!

Οι ίδιοι οι Μαθητές του Χριστού ήσαν επιφυλακτικοί στην πρώτη είδηση της Αναστάσεως. Αλλά κατόπιν έδωσαν όλες τους τις δυνάμεις για να κηρύξουν το χαρμόσυνο μήνυμα που άλλαξε την ιστορία της ανθρωπότητας. Ο απόστολος Παύλος, ο οποίος μαζί με τους άλλους αποστόλους επέμενε στο γεγονός της Αναστάσεως, στην επιστολή του προς Κορινθίους διέτύπωσε με απόλυτο τρόπο μια κρίσιμη υπόθεση. «Ει δε Χριστός ουκ εγήγερται, κενόν άρα το κήρυγμα ημών, κενή δε και η πίστις υμών» (Α΄ Κορ. 15,14). Και κατόπιν επανέλαβε: «Ει δε Χριστός ουκ εγήγερται ματαία η πίστις υμών έτι εστέ εν ταις αμαρτίαις υμών» (15,17). Χωρίς την Ανάσταση, η χριστιανική πίστη είναι «κενή», άδεια άνευ ουσιαστικού περιεχομένου και «ματαία», ανωφελής.

Ακούγεται σκληρός αυτός ο λόγος. Αλλ' αποτελεί την ουσία του Ευαγγελίου. Αν αφαιρεθεί η Ανάσταση, όλο το χριστιανικό οικοδόμημα καταρρέει. Δεν σώζουν ούτε οι έξοχες ιδέες ούτε τα υπέροχα διδάγματα ούτε τα θαυμαστά παραδείγματα. Το κρίσιμο στοιχείο, το μοναδικό και ζωτικό του Χριστιανισμού είναι η Ανάσταση. Πολλοί θα προτιμούσαν ένα χριστιανικό κήρυγμα που θα περιοριζόταν σε ηθικοπλαστικά διδάγματα και γενικότητες περί αλληλεγγύης, ισότητας, ειρήνης χωρίς το κήρυγμα περί της Αναστάσεως. Αλλά ένας τέτοιος, «Χριστιανισμός» είναι άγευστος, ατελής, χωρίς πνοή ζωής. Τελικά, δεν είναι Χριστιανισμός.

Ο συλλογισμός του αποστόλου ολοκληρώνεται στον επόμενο στίχο, «ει εν τη ζωή ταύτη ηλπιότες εσμέν εν Χριστώ μόνον, ελεεινότεροι πάντων ανθρώπων εσμέν» (15,19). Αν η χριστιανική ελπίδα μας περιορίζεται μόνο σ' αυτή τη ζωή, τότε είμαστε οι πιο αξιοθρήνητοι από όλους τους ανθρώπους. Η αλήθεια όμως είναι ότι ο Χριστός έχει αναστηθεί κάνοντας την αρχή για την ανάσταση των κεκοιμημένων. «Νυνί δε Χριστός εγήγερται εκ νεκρών, απαρχή των κεκοιμημένων εγένετο» (στ. 20-21). Και ο Παύλος αναπτύσσει το επιχείρημά του τονίζοντας ότι όλοι καταγόμεθα από τον Αδάμ, αλλά προσέτι ότι όσοι έχουν ενσωματωθεί εν τω Χριστώ τω νέω Αδάμ, θα μετάσχουν σε μια νέα ζωή. «Επειδή γαρ δι' ανθρώπου ο θάνατος, και δι' ανθρώπου ανάστασις νεκρών. Ωσπερ γαρ εν τω Αδάμ πάντες αποθνήσκουσιν, ούτω και εν τω Χριστώ πάντες ζωοποιηθήσονται» (21-22). Ο Χριστός όχι μόνο αναστήθηκε ο ίδιος, αλλά συνήγειρε και ανέστησε την ανθρώπινη φύση, την οποία προσέλαβε.

Αυτή τη σωτήρια βεβαιότητα αναγγέλλει επίμονα η Ορθόδοξη Εκκλησία

ψάλλοντας επανειλημμένως το Χριστός ανέστη! Και συνάμα τονίζει: Η Ανάσταση του Χριστού διακηρύσσει ότι η αλήθεια είναι δυνατότερη από το ψέμα, το αγαθό ισχυρότερο από το κακό, η αγάπη δυνατότερη από το μίσος, η ζωή κραταιότερη από τον θάνατο. Το Ευαγγέλιο δεν περιορίζεται μόνο σε ηθικές κατευθύνσεις. Διαβεβαιώνει και τη δική μας οντολογική ανάσταση. Γι' αυτό παραμένει αναλλοίωτο χαρμόσυνο μήνυμα ανά τους αιώνες.

Προφανώς, δεν είμαστε αφελείς. Γνωρίζουμε ότι πολλοί συνάνθρωποί μας δεν δέχονται «την εν ημίν ελπίδα». Ισως, μάλιστα, με πείσμα την αποκρούουν ή απλώς την παραθεωρούν. Παρά ταύτα: Χριστός ανέστη! Ούτε υπάρχει λόγος να κρύψουμε ότι και στις καρδιές πολλών χριστιανών κάποτε εισδύει ο δισταγμός. Παρά τις διάφορες όμως επιφυλάξεις και αντιρρήσεις, Χριστός ανέστη!

Αυτή την αναστάσιμη βεβαιότητα η Εκκλησία μάς καλεί να τη ζήσουμε πιο συνειδητά στη σημερινή λαμπρή εορτή. Οσο και αν ο νους μας κάποτε υποκύπτει στην ολιγοπιστία, Χριστός ανέστη! Το ζητούμενο είναι να στηριχθεί αυτή η πίστη μέσα μας, να γίνει πιο σαφής και ατράνταχτη. Και ακόμη, να διακηρυχθεί θαρρετά στο περιβάλλον, το κοντινό όσο και το μακρινό: Χριστός ανέστη!

Οι αιώνες που πέρασαν μαρτυρούν ότι κάθε άλλο παρά «κενή» και «ματαία» υπήρξε η πίστη των χριστιανών. Ανοιξε νέους ορίζοντες για την αποδοχή του Αρρήτου. Προσέφερε σε εκατομμύρια ανθρώπους ακατάβλητη δύναμη αντοχής, δημιουργίας και εκπληκτικών αθλημάτων και τους ανέδειξε πρωταγωνιστές προόδου και πολιτισμού.

Ας χαρούμε, αδελφοί μου, το φετινό Πάσχα ζητώντας από τον αναστάντα Κύριο να δυναμώσει την πίστη μας στην Ανάστασή Του και να στερεώσει το αναστάσιμο φρόνημά μας. Στην περιρρέουσα ζοφερή ατμόσφαιρα, που δυσκολεύει συχνά την αναπνοή και την όρασή μας, το αναστάσιμο φως ας καταυγάσει τη σκέψη μας, ας φωτίσει τον νου και τη συνείδησή μας, ας στηρίξει την καρδιά μας. Ασφαλώς, η καθημερινή πραγματικότητα που αντιμετωπίζουμε, οι αδικίες, οι στερήσεις, δεν έπαυσαν να υπάρχουν. Παρά ταύτα: Χριστός ανέστη! Ασφαλώς ο πόνος από τα αναπάντεχα -ανέχεια, ασθένειες, θανάτους και άλλα δεινά- είναι συχνά αφόρητος. Παρά ταύτα: Χριστός ανέστη!

Ναι, πιστεύουμε στην Ανάσταση. Αυτό διατρανώνει και η ολόλαμπρη αυτή σύναξή μας. Και η πίστη μας δεν είναι ούτε «κενή» ούτε «ματαία». Είναι αστείρευτη πηγή δυναμικής και καρποφόρου ζωής. Χριστός ανέστη!

Ο Αλβανίας Αναστάσιος

Πηγή: anestixristos.blogspot.gr